

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1132/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814203540
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814203540.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: A., právne zastúpeného V., proti odporcovi: C., adresa na doručovanie A., v konaní o zaplatenie 1.447,55 Eur s príslušenstvom, o späťvzati návrhu navrhovateľom, v senáte takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. júla 2015, č.k. 14C/103/2014-36 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 15. júla 2015, č.k. 14C/103/2014-36, zastavil konanie o zaplatenie 700,- Eur z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom čo do tejto časti (odporca po podaní návrhu túto sumu uhradil), zamietol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti, ktorou sa domáhal zo strany odporcu ešte zaplatenia sumy 747,55 Eur s prísl. a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Na zistený skutkový stav aplikoval súd prvého stupňa ustanovenia § 2 písm.a/, b/, § 4 ods.1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 - 4, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 451 ods. 2, § 456, § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, § 96 ods. 1-3 O.s.p., s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že navrhovateľ zobrať pred začatím pojednávania späť svoj návrh v rozsahu sumy 700,- Eur, ktorú mu odporca zaplatil po podaní návrhu, do termínu konania pojednávania. Súd preto konanie v tejto časti zastavil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predtlačný formulár vydaný navrhovateľom, označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere podpísal odporca v postavení dlžníka ako prvý v poradí dňa 18.03.2010. Zároveň bol aj úplne vyplnený bod 5. formulára označený ako: „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“. Následne navrhovateľ v postavení veriteľa doplnil údaje do bodu 6. Označeného ako: „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ a dňa 30.03.2010 zmluvu popísal aj on. Doplnené údaje týkajúce sa podmienok poskytnutého úveru sa medzi bodom 5. a bodom 6. Žiadosti/Zmluvy líšia v údajoch o výške RPMN za úver a výške predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Z opísaného postupu je zrejmé, že navrhovateľ niektoré údaje o podmienkach poskytnutého revolvingového úveru zmenil až potom, čo bol formulár podpísaný odporcom. V zmysle citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje zmeny pôvodného návrhu nie je akceptáciou zmluvy, ale sa považuje za nový návrh. Z uvedených dôvodov nemohol byť podpis navrhovateľa, nasledujúci po tom, čo zmenil niektoré údaje o podmienkach poskytovaného úveru uzavretím zmluvy, ale len novým návrhom, ktorý mal byť následne predložený odporcovi na oboznámenie sa s ním a prípadný podpis v prípade súhlasu so zmeneným návrhom. Odporcovi však v skutočnosti nebolo umožnené, aby takto zmenený návrh (žiadosť) mohol prípadne odmietnuť. Takouto zmluvou aj s jej obsahom zmeneným navrhovateľom musel byť odporca viazaný, keďže formulár podpísal už predtým. Súd nespochybňuje možnosť uzatvárať formulárové zmluvy takým spôsobom, že na jednom tlačive sa spája text návrhu

na uzavretie zmluvy a následne po jeho vyplnení aj samotnej zmluvy. Bežne takto v praxi postupujú napríklad komerčné poisťovne. Podľa názoru súdu však k platnému uzavretiu zmluvy dôjde len v prípade obsahovo si navzájom korešpondujúcich prejavov vôle zmluvných strán. Nemožno konštatovať, že by v danom prípade k zhode vôle oboch zmluvných strán došlo. Z uvedených dôvodov súd formulár ani po podpise navrhovateľa nepovažuje za uzavretú zmluvu o revolvingovom úvere ale len za zmenený návrh, po ktorom malo nasledovať ešte oboznámenie sa odporcu s takýmto zmeneným návrhom a až následný podpis zmluvy, v prípade súhlasu odporcu s takýmto návrhom. Navrhovateľ totiž svojím prejavom vôle zmenil podmienky návrhu zmluvy dané zo strany odporcu a odporca už nemal po podpise navrhovateľa možnosť ním zmenený návrh odmietnuť. Je nepochybné, že na občianskoprávne vzťahy sa okrem iných zásad súkromného práva aplikuje aj zásada autonómie vôle zmluvných strán. Práve spotrebiteľské vzťahy sú však špecifické tým, že spotrebiteľ do veľkej miery nemôže ovplyvniť obsah znenia zmluvy. Aj z dokazovania vyplynulo, že odporca takúto zmluvnú voľnosť nemal, nemohol proces uzatvárania zmluvy ovplyvniť, ten mu bol zo strany navrhovateľa vnútený. Navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy postupoval podľa Ustanovenia čl. 2 bod 2.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti A. Súd konštatuje, že vzhľadom na vyššie uvedené dôvody takto formulované ustanovenie Zmluvných dojednaní predložených navrhovateľom o spôsobe uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere nemožno považovať za platné a postup uzatvárania zmluvy podľa tohto ustanovenia je v rozpore s ustanoveniami § 43 až § 44 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Keďže po zmene návrhu na uzavretie zmluvy uskutočnenom navrhovateľom už žiadna písomná zmluva podpísaná účastníkmi nebola, súd konštatuje, že zmluva o (spotrebiteľskom) revolvingovom úvere ani nevznikla, teda peňažné prostriedky, ktoré poskytol navrhovateľ odporcovi mu boli poskytnuté bez právneho dôvodu. Odporcovi preto vznikla povinnosť vrátiť ich z titulu bezdôvodného obohatenia. Dokazovaním bolo zároveň preukázané, že odporca poskytnutú sumu už vrátil, dokonca ju preplatil. Preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ si uplatnil v návrhom na začatie konania nárok na zaplatenie sumy 1.447,55 Eur. V priebehu konania zbral späť návrh v časti sumy 700,- Eur, ktorú mu odporca uhradil po podaní návrhu. Vo zvyšnej sume 747,55 Eur bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Navrhovateľ bol teda neúspešný približne v jednej polovici svojho nároku. Z uvedeného možno konštatovať, že úspech, resp. neúspech oboch účastníkov v konaní bol približne rovnaký, preto súd v súlade s citovaným ustanovením žiadnemu z nich nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozsudok súdu prvého stupňa bol právnej zástupkyňi navrhovateľa doručený dňa 28.08.2015. Zo strany účastníkov konania odvolaním napadnutý nebol. Navrhovateľ podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.09.2015 vzal návrh v zostávajúcej časti späť, bez akéhokoľvek odôvodnenia uvedeného dispozitívneho úkonu. Prvostupňový súd doručil späťvzatie návrhu odporcovi na vyjadrenie, či so späťvzatím návrhu súhlasí, pričom tento súd oznámil, že so späťvzatím návrhu súhlasí.

Podľa ust. § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Späťvzatie návrhu na začatie konania, je dispozitívnym úkonom, na ktorý je oprávnený iba navrhovateľ. K späťvzatiu návrhu na začatie konania, môže dôjsť nielen počas konania na súde prvého stupňa (§ 96), ale aj po vydaní rozhodnutia súdu prvého stupňa, najneskôr však do momentu, kým jeho rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť. Znamená to, že vziať návrh späť, je možné počas odvolacej lehoty bez toho, aby muselo byť súčasne podané odvolanie, najneskôr do právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. To nenastane skôr, kým nerozhodne odvolací súd. Späťvzatiu návrhu môže ale zabrániť odporca, ktorého je súd povinný vyzvať, aby sa vyjadril, či so späťvzatím súhlasí, alebo nie. Ak odporca nesúhlasí so späťvzatím návrhu, nemusí uviesť žiaden dôvod, stačí, ak iba vysloví svoj nesúhlas.

V preskúmvanej veci odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa bol doručený právnej zástupkyňi navrhovateľa dňa 28.08.2015. Keďže navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 07.09.2015, teda počas plynutia lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa oznámil, že svoj návrh berie v zostávajúcej časti späť a žiada konanie zastaviť, súd prvého stupňa predložil vec odvolaciemu súdu na posúdenie splnenia zákonných predpokladov na postup podľa § 208 O.s.p..

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je teda zrejmé, že k späťvzatiu návrhu došlo počas plynutia odvolacej lehoty, pričom súčasne odvolanie podané nebolo. Odvolaciemu súdu teda prináležalo, vychádzajúc z ust. § 208 O.s.p. rozhodnúť o pripustení späťvzatia návrhu. Keďže odporca nevyjadril svoj nesúhlas so späťvzatím návrhu, odvolací súd za použitia citovaného zákonného ustanovenia späťvzatie pripustil, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie v celom rozsahu zastavil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol za použitia § 146 ods. 1 písm. c/, v spojitosti s § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (keďže prakticky v rovnakom pomere došlo k zastaveniu konania zavinením navrhovateľa a tiež pre správanie odporcu - teda nebolo možné postupovať podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá a druhá O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné